

missiler udgjorde en trussel mod international fred og sikkerhed.

I tillæg til det siger vi så, at det må have en konsekvens, når en skrupelløs militærdiktator som Saddam Hussein nægter at samarbejde med FN's Sikkerhedsråd på denne her baggrund. Selvfølgelig må det have en konsekvens. Det var grunden til, at vi sagde ja til at deltage i befrielsen af den irakiske befolkning.

Og vi glæder os over i dag, at den irakiske befolkning – i hvert fald et flertal af den, som selvfølgelig er kritiske over for mange ting – men dog alligevel for et flertals vedkommende siger: Det var godt, det skete, vi har det bedre nu end før, og vi tror, det er endnu bedre om et år. Det glæder jeg mig over.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Holger K. Nielsen som hovedspørger for sit sidste spørgsmål til statsministeren.

Holger K. Nielsen (SF):

Det sidste her er jo ikke en besvarelse af det spørgsmål, som jeg har stillet her. Det er jo ikke det, som vi spørger om. Det, jeg spørger om her, er, hvordan statsministeren vil kommentere det forhold, at de oplysninger fra allieredes side om masseødelæggelsesvåben, der blev givet før krigen, har vist sig at være falske, har været forkerte, at de ikke havde noget grundlag. Det må da give anledning til en kommentar fra den danske statsminister. Jeg beder stadig væk om, at jeg kan få den kommentar.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jo, men jeg har givet den, nemlig at det grundlag – og det må jo være det, der er det relevante at diskutere i det danske Folketing, det må jo være, hvad det er for et grundlag, vi har truffet vores beslutninger på – har vi lagt fuldstændig åbent frem. Det er ikke baseret på noget som helst med lukkede kilder eller noget som helst. Det er lagt fuldstændig åbent frem, og grundlaget er Saddam Husseins manglende samarbejde med FN's Sikkerhedsråd.

Der er ikke meget mere at sige om det. Det, jeg bare konstaterer, er jo, at krigen er ovre, og at Saddam er væk. Den irakiske befolkning synes, at det var godt, det skete, og er optimistisk med hensyn til fremtiden. Jeg synes jo, det er vigtigtere at beskæftige sig med.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2914

4) Til statsministeren af:

Anne Grete Holmsgaard (SF):

»Er det statsministerens opfattelse, at der kunne være andre forklaringer på, at Irak ifølge våbeninspektørerne ikke redegjorde for mængden af kemiske og biologiske våben, end at Irak søgte at skjule benævnte våben?«

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Den 19. februar 2003 sagde statsministeren her i salen, det var til et spørgsmål fra hr. Villy Søvndal:

»Det er så enkelt: Saddam Hussein skal bare redegøre for, hvad han har gjort ved sine kemiske materialer. Hvor er miltbranden, hvor er nervegassen? Vi ved, han har det, men han har ikke redegjort for, hvor det er. Hvis han ikke havde det, kunne han jo redegøre for, at det er destrueret, for han har nemlig haft det, og han har brugt mange af materialerne.«

Spørgsmålet er, om det i virkeligheden er så enkelt. Om der ikke er den mulighed, at Irak virkelig ikke besad de våben, der var i centrum. Det, at Irak ikke redegjorde for dem, er vel trods alt ikke det samme, som at de har dem. De kunne måske ikke redegøre for dem. Er ministeren enig i den betragtning?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Se, det var der jo på det tidspunkt ikke nogen, der kunne vide. Men det er da et godt spørgsmål, fru Anne Grete Holmsgaard her stiller, et meget relevant spørgsmål. Det spørgsmål, man så bare må stille sig selv, er: Hvis det virkelig var sådan, at Saddam Hussein ikke havde disse masseødelæggelsesvåben, hvorfor i alverden gjorde han sig så ikke den ulejlighed bare lige at fortælle FN, hvad han havde gjort ved dem?

For han havde jo haft dem, det vidste alle. Han havde brugt dem, det vidste alle. Hvorfor fortæller han så ikke FN, hvad han har gjort ved dem? Hvis det virkelig var rigtigt, at han ikke havde dem, så kunne han jo så nemt som ingenting bare være gået til FN's Sikkerhedsråd og have fortalt: De er destrueret, de er væk, de eksisterer ikke mere.

Det gjorde han ikke. Han holdt det internationale samfund for nar og konsekvensen var, at hans eget folk blev pint og plaget med internationale økonomiske sanktioner vedtaget af FN's Sikkerhedsråd. Jeg synes ærlig talt, det er en skærpende omstændighed, hvis han virkelig